

امانتداري

تدریس از مهارتهای حرفهای معلمان اسـت و لازمهٔ آن شناخت فراگیران و روشهای متنوع آموزشی و تربیتی است. هر اندازه معلم با روشهای جدید آشناتر باشد، ابزارهای بیشتری را در اختیار خواهد داشت تا در کارش موفق تر باشد. لازم است معلم توانایی خود را بشناسد و روش قدیمی را با روش یویا تغییر دهد تا روحیهٔ خلاقیت را در دانش آموزان شکوفا سازد.

مريم آل ابراهيم دبیر ناحیه ۲ شیراز

در سال تحصیلی ۹۳-۹۳ دبیر ادبیات پایهٔ جدید هفتم شده. در روز اول پسس از معرفی، از بچهها خواستم خود را معرفی کنند تا سوای آشنایی با آنها، به بعضی از ویژگیهای آنان، از جمله اعتماد به نفس، قدرت بیان، وضعیت جسمانی و سایر خصوصیات ایشان آگاه شوم.

سـه هفته گذشت. در همین مدت کوتاه متوجه شدم که آنها از مهارتهای اولیهٔ زندگی برخوردار نیستند. یکی از مواردی که پیش آمد این بود که هر روز چیزی از جمله پول توجیبی یکی از بچهها مفقود می شد و هنگام ورود به کلاس با همهمهٔ بچهها مواجه میشدم؛ ناچار بودم قدری از وقت کلاس را برای حل مشکل صرف کنم، لذا به دنبال يافتن حل مسئله رفتم.

راهكارها

اول: برای تقویت امانتداری، سعی کردم در هنگام تدریس متناسب با موضوع گریزی بزنم و اهدافی را دنبال کنم. مثلاً در تنظیم تابلوی آموزشی سی دی جاهای دیدنی شیراز را قرار دادم، بچهها بدون مراجعه به من اسم خود را در فهرست اسامی امانت گیرندگان که بر تابلو نصب شده بود، مینوشتند و تاریخ تحویل و بازگرداندن آنرا یادداشت می کردند (هدف: ارتقای حس اعتماد به نفس، تقویت امانتداری) (تصویر ۱و ۲)

دوم: وسیلهای را امانت می گرفتم و مدتی عمدا برنمی گرداندم و سپس سراسیمه آن را از کیف در آورده و بعد از کلی عذرخواهی، حواس بچهها را به این امر معطوف می کردم و می گفتم: بچهها! نگاه کنید. فکر کنم دو سه هفته است که خانم ... خـودکارش را به مـن داده اما نمی گوید «خانم خودکارم را بده؛» و کلی معذرت خواهی می کردم

↑ تصویر ۲_ آوردن کتاب از منزل

↑ تصویر۳۔ تقویت تعامل

تا دیگران به صورت غیرمستقیم احترام به بزرگتر، ادب، امانتداری، را بیاموزند.

سوم: برای ترغیب بچهها به مطالعه و امانتداری مى خواستم براى جلسهٔ انشا كتابهاى مفيد خود را بیاورند و به همدیگر امانت بدهند تا هم به کتابخوانی ترغیب شوند و هم امانتداری و نگهداری از وسایل دوستان را بیاموزند. (تصویر ۲)

چهارم: یک روزدر ساعت املا بچهها اکثراً تقلب مى كردند ولى من عكس العملى نشان ندادم، اما در جلســهٔ بعد به آنها اعلام گفتم: «بچهها! من برای املا نوشتن شما را جابهجا نمی کنم تا اگر احساس کردید کلمهای را بلد نیستید از بغل دستی کمک بگیرید»، بچهها با تعجب به من نگاه کردند و چون این اختیار را داده بودم که نگاه کنند به صورت مشهودی ملاحظه کردم که قریب ۹۵ درصدشان از تقلب کردن دست برداشتند. گاه در ضمن املا برخی کلمات را که بلد نبودند روی تابلو مینوشتم تـا صحیح آن در اذهان آنها شـکل بگیرد؛ اتفاقا همان کلمـه را بـرای دیکتههای بعدی درسـت

پنجم: در زنگهای املا، دفترها را برای تصحیح در منزل بین آنها توزیع می کردم. بچهها دفترها را میبردند و جلسه بعد، برمی گردادند. (هدف: تقویت: امانتداری، ارتقای حس نوعدوستی، عدم خیانت در امانت و ...)

ششم: در برنامههایی که برگزار میشد شرکت فعال داشتم و برای تعقیب اهداف تربیتی خود از جمله: محبت به همکلاسی، دوستورزی، تقویت تعامل صحیح با دوستان و مربیان)، آنِها را به شرکت در برنامهها ترغیب می کردم. مثلا در جشنوارهٔ غذا، جهت شرکت فعال در این برنامه، از ایشان میخواستم که در جلسات بعدی انشا ۱. گزارشی کوتاه، ۲. انشایی مختصر، ۳. خاطرهای به یاد ماندنی و ۴. احساس خود را بنویسند (تصویر۳)

راهکارهای ذکر شده میتواند در رفع مشکل مؤثر باشد. بیشک زمانی معلم در راستای اهداف تربیتی خود می تواند گامهای مؤثر تری بردارد که

به مطالعه و تفحص در کتب معتبر و منابع مهم تربیتی پرداخته باشد. همچنین در اولین گام از اکسیر محبت کمک بگیرد. شعرای فارسی زبان، عشق را اکسیر محبت نامیدهاند. کیمیا گران معتقد بودند که در عالم مادهای وجود دارد به نام اکسیر یا کیمیا که می تواند مادهای را به ماده دیگر تبدیل كند و قرنها به دنبال آن مي گشتند. شعرا گفتند آن اکســير واقعي که نيروي تبديل دارد عشق و محبت است.

قرآن به پیغمبر (ص) میفرماید: وَ لُو كُنتَ فظّاً غليظ القلب لَا ذتفضّوا من حولك (آل عمران /۱۵۹) یعنی اگر تو خشـن و سنگدل بودی مردم از اطراف تو پراکنده می شدند.

یرهیز از تحقیر در حضور جمع، جریحهدار نکردن عواطف، تکیه بر نقاط مثبت و به رخ نکشیدن نقاط منفی ... در توصیههای پیشوایان آمده است. حضرت على (ع) در نامه تربيتي خود به فرزندش (ع) مىنويسد: از ملامت بيجا بيرهيز، زيرا افراط کردن در سرزنش آتش لجاجت را برمی افروزد.

معلم فرصتشناس با توجه به آموزههای دینی مى تواند اهداف تربيتي خودرا دنبال كند و عادات نایسند را از سر راه بردارد. از جمله عادات نایسندی که در مدارس با آن مواجه هستیم دستدرازی و خیانت در امانت است. معلم می تواند با استفاده از راهکاهای ابداعی برای ترک این عادات بد در دانش آموزان گام بردارد. مثلا برداشتن اشیا از کیف همکلاسی، و صریحا بگوییم دزدی، مورد مهمی است که بیشتر در ابتدای سال، اتفاق می افتد.

از نظر روان شناختی اعتراف خواستن از شخص یا تهمت زدن به او نزد دیگران کاری غیر عاقلانه است و از ایـن طریق به ندرت می توان به ریشـه اصلی مشکل پیبرد، برعکس، این کار تنها به دروغگویی یا ریختن آبروی او منتهی میشود.

رفتار نامناسب معلم باعث می شود که دانش آموز ناراحت شده و از درس و مدرسه زده شود و به دستدرازی و خیانت بیش از پیش مُصر شود. این خلاقیت معلم را می طلبد که با توجه به شرایط و خصوصیات دانشآموز عمل کرده و در رفع مشکل گام بردارد.

با توجه به آموزههای دینی مي توان اهداف تربيتي خودرا دنبال کرد و عاداتنايسند را از سر راه بر داشت